

[Holger Eriksen.]

forøgelse af pengemængden. Den del af Marshallhjælpen, som bliver stående på den ene eller anden konto i nationalbanken, virker som pengeopsugning.

Det kan på baggrund heraf ikke kaldes uforsvarligt at anvende de foreslåede beløb til investering, efter vor opfattelse heller ikke på baggrund af den almindelige pengepolitiske situation. Jeg anbefaler på socialdemokratiets vegne lovforslaget til vedtagelse.

Himmelstrup: Dette lovforslag kan der naturligvis ingen principiel uenighed være om, fordi det er et led i den overenskomst, der blev truffet i marts måned angående skattelovene, og som har fundet udtryk i den betænkning, der blev afgivet den 27. marts dette år af det udvalg, der var nedsat. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i betænkningen var der tale om, at det, der skulle disponeres over ved et kommende lovforslag som dette, var de beløb, der var bevilget i de to første Marshallår, medens det foreliggende lovforslag egentlig kun omhandler de beløb, der er indbetalt i løbet af disse 2 år. Men forklaringen herpå er givet i bemærkningerne til lovforslaget, og den går ud på, at finansministeren vil lade de samme regler, som nu formentlig bliver lovfæstet, om anvendelsen af det beløb, der allerede er indbetalt på denne specialkonto, komme til anvendelse også på den del af det samlede bevilgede beløb for de to første Marshallår, som først indgår på specialkontoen efter udløbet af det andet Marshallår den 30. juni. Den måde, hvorpå det er blevet taget, er efter vor opfattelse tilfredsstillende, det har en særdeles rimelig forklaring.

Det problem, man forsøger at løse ved dette lovforslag, er i virkeligheden det gamle spørgsmål om oprettelsen af en genopbygningsfond, således som vi kender det såvel fra lovforslaget af juni 1949 som fra lovforslaget, der blev fremsat i oktober 1949, de to lovforslag, som den ærede socialdemokratiske ordfører (Holger Eriksen) nævnte, og som hidtil ikke har ført til noget resultat, selvom der har været ført mange forhandlinger. Efter tidligere aftale mellem den højtærede finansminister og et rigsdagsudvalg er det bestemt, at hele dette problem skal ordnes ved lov, og det er altså det, der sker ved fremsættelsen af dette lovforslag. Vi fra vor side har hidtil ikke været stemt for — det fremgår jo af de forhandlinger, der har været om de to tidligere nævnte lovforslag om genopbygningsfonden — at anvende nogle af Marshallpengene til

formål som disse. Jeg må tilstå, at jeg personlig er af den opfattelse, at det gælder om at anvende så mange penge, som det overhovedet er muligt, til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken og helst hele Marshallhjælpens gavesektor. Når vi alligevel går med til lovforslaget, skyldes det den bestemmelse, som findes i § 4 i det foreliggende lovforslag, og som går ud på, at indgåede renter og afdrag på lån skal, når de har været ude i omløb, anvendes til afskrivning på statens reguleringskonto i nationalbanken. Det er i virkeligheden den meget betydelige forskel på det foreliggende lovforslag og det lovforslag om en genopbygningsfond, som tidligere har været til forhandling.

Der er ikke grund til at gøre mange bemærkninger om enkeltheder i det foreliggende lovforslag. Den ærede socialdemokratiske ordfører gjorde en bemærkning, som tog sigte på bestemmelsen i § 1, stk. 2, hvor det er foreslået, at udover disse 200 mill. kr. til udlån til danske erhvervsvirksomheder skulle et beløb på 10 mill. kr. af specialkontoen stilles til rådighed for det færøske lagting. Den højtærede finansminister må være klar over, at det ligger udenfor den aftale, der blev truffet i udvalget angående skattelovene — det udvalg, hvorfra hele denne lovgivning som sagt har sit udspring —, idet det vel nok var meningen, at hvad der eventuelt skulle anvendes til støtte i form af udlån til det færøske erhvervsliv, skulle tages indenfor rammerne af de 200 mill. kr. Det er et spørgsmål, hvis enkeltheder vi nærmere kan drøfte i det udvalg, som formentlig vil blive nedsat om dette lovforslag.

Jeg vil også gøre en bemærkning om en anden enkelthed i lovforslaget, nemlig § 2, stk. 2, der omhandler nedsættelsen af et udvalg på 9 medlemmer, valgt af folketinget, som skal have til opgave at følge den lånevirkksomhed, der her bliver etableret. Jeg vil ikke lægge skjul på, at der i partiet venstre under de videre drøftelser af enkeltheder i dette lovforslag har været delte meninger om betimeligheden af nedsættelsen af et sådant udvalg udfra den sædvanlige betragtning, at man så lidt som overhovedet gørligt skal blande rigsdagen og administrationen sammen; problemet bliver navnlig, hvilken kompetence et sådant eventuelt udvalg skal have; men også dette er et spørgsmål, som vi kan drøfte i det kommende udvalg.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger om de tre lovforslag, der knytter sig til det lovforslag, der her er til behandling, nemlig